INFORMAČNÍ LIST OBCE ŘÍMOV

6/25/2026 ČÍSLO 3/2026

Informace z obecního úřadu

Vážení spoluobčané a všichni, kdo jste nás podpořili v letošní tak úspěšné soutěži…

VESNICE ROKU 2026 – ŘÍMOV

Letošní léto je pro naši obec vskutku velmi úspěšné a krásné. Po několika letech naší účasti v této soutěži jsme se konečně dočkali. Precizně propracovaný dvouhodinový program, který byl připraven zkušeným týmem, se dočkal svého velkého ocenění. Připravit a uskutečnit takové na sebe navazující představení dá velmi mnoho zabrat. A jak je vidět, hodnotící komise to ocenila.

Zde patří velké poděkování jak užšímu týmu organizátorů, tak i všem, kteří se s námi zapojili.

Byly to okolní osady Dolní Stropnice a Branišovice a naše osvědčené spolky SDH Římov, TJ Sokol, Římovská farnost, mladé moderní gymnastky, spolek našich stále krásných „sokolek“ DAMAI di HATI, partnerská obec Albrechtsberg z Rakouska vedená starostou Andreasem Groyßem a mnoho dalších…

Tím ale výčet nekončí. I ta drobná a méně viditelná práce všech, kteří v ten červnový den přišli na naše náměstí, si zaslouží velkou úctu a poděkování.

Ihned po předání ocenění na krajském úřadě jsme se dozvěděli, že 10. července bude velké předávání u nás v Římově.

A znovu započaly velké přípravy.

Věděli jsme, že k nám dorazí bezmála 100 až 150 hostů z celého Jihočeského kraje. Byly to oceněné obce a také osobnosti, které tato ocenění předávaly.

Kdo v ten velmi horký den přišel na staré fotbalové hřiště, uviděl opět velmi dobře připravený a krásný program. Jak ten naplánovaný, tak i ten doprovodný.

Při závěrečném vyvrcholení a mé krátké děkovné řeči již nebyl moc časový prostor na to všechny vyjmenovat, pochválit a poděkovat.

Byli to jednak účinkující, byla to obsluha u jednotlivých stánků s občerstvením a hlavně ti, kteří doma toto občerstvení připravili. Byli to také všichni zde přítomní „Římováci“, kteří nás přišli podpořit a na vlastní oči uviděli, co jejich obec dokázala.

Ve všech těch výčtech nelze zapomenout, že velkým úspěchem byla oceněna i naše knihovna, která loni prošla velkou změnou a konečně se z ní stalo místo k posezení a popovídání si. Zde patří poděkování Vilémovi a Marii Bártů a za ten nynější přístup a organizaci Lucii Táchové.

Těch jmen by bylo opravdu hodně, a tak na úplný závěr pozdravuji Fr. Ringa Čecha, který nikdy nezapomene na svůj Římov, a také velký dík panu Vladimíru Koupalovi, dlouholetému starostovi, za to, že kdysi v 90. letech započal vést Římov až tam, kde nyní jsme.

Ing. Miroslav Slinták a tým organizátorů, OÚ Římov

ZLATÁ STUHA PATŘÍ NÁM VŠEM – DĚKUJEME!

Když před několika lety přišla Janča s myšlenkou přihlásit Římov do soutěže **Vesnice roku**, málokdo si uměl představit, kam až nás tato cesta dovede. Nebyla krátká ani jednoduchá. Vedla přes první zkušenosti, získané **diplomy**, **Fulínovu cenu**, **Bílou stuhu**, až k ocenění nejvyššímu – **Zlaté stuze**. Každý z těchto kroků nás posouval dál a utvrzoval v tom, že jdeme správným směrem.

Na začátku možná zaznívaly i pochybnosti, zda má smysl do tak náročného projektu investovat tolik času, energie a vlastního nadšení. Dnes už ale víme, že to smysl mělo. Nejen kvůli Zlaté stuze, ale především kvůli tomu, co soutěž probudila mezi námi. Ukázala

nám, že když spojíme síly, dokážeme věci, které se ještě před pár lety zdály téměř nemožné.

A pak přišla další velká výzva. Uspořádat slavnostní ceremoniál při příležitosti vyhlášení výsledků krajského kola. Akci pro téměř **500 hostů**, kterou bylo potřeba připravit v doslova šibeničním termínu. Mnozí by si na takovou událost najali zkušenou marketingovou agenturu. My jsme se ale rozhodli jinak. Rozhodli jsme se udělat to po našem. Svépomocí. Tak, jak to v Římově umíme a jak je nám vlastní.

A právě tehdy jste ukázali, co znamená být součástí Římova.

Vyhrnuli jste si rukávy a bez ohledu na čas nebo vlastní pohodlí jste se pustili do práce. Někdo připravoval program, jiný stavěl zázemí, uklízel, zdobil, pekl, vařil, chystal občerstvení, zajišťoval techniku nebo pomáhal tam, kde bylo právě potřeba. Nikdo neřešil, kolik hodin už odpracoval. Nikdo se neptal, co za to dostane. Prostě jsme táhli za jeden provaz.

Výsledek předčil všechna naše očekávání. Hosté odcházeli s úsměvem na tváři, plní zážitků a obdivu. Domácí dobroty mizely doslova před očima, milá obsluha sklízela pochvaly a z mnoha stran jsme slyšeli slova, která nás nesmírně potěšila. Mnozí říkali, že ještě nikdy nezažili tak krásnou akci s tak srdečnou, přátelskou a téměř rodinnou atmosférou. A že na Římov budou ještě dlouho vzpomínat!

Velkou radost nám udělaly také naše římovské děti. Byly všude tam, kde bylo potřeba. Pomáhaly s občerstvením, staraly se o hosty, ochotně nabízely pomoc a po celý den byly nedílnou součástí celého organizačního týmu. Nikdo je nemusel přemlouvat. Prostě přišly a pomohly. Právě v takových chvílích si člověk uvědomí, že vyrůstá generace, která přirozeně navazuje na to nejlepší, co je pro naši obec typické – ochotu, pracovitost a vztah k místu, kde žije. A z toho máme opravdu obrovskou radost.

Zlatá stuha je nádherné ocenění. Nejde ale jen o titul nebo krásnou stuhu, kterou jsme převzali. Je symbolem všeho, co jsme během posledních let společně vybudovali. Je oceněním lidí, kteří jsou ochotni věnovat svůj čas, své schopnosti i své srdce pro společnou věc. Proto tato Zlatá stuha nepatří obecnímu úřadu, zastupitelstvu ani jednotlivcům. **Patří každému z vás.**

Naše cesta však ještě nekončí. Už **4. září** nás čeká republikové finále. Budeme znovu potřebovat pomoc každého z vás – nejen během samotného slavnostního dne, ale i v týdnech, které mu budou předcházet. Ať už půjde o úpravu okolí domů, péči o veřejná prostranství, natírání, sekání trávy nebo jakoukoli jinou pomoc, každá maličkost má svůj význam.

Pevně věřím, že do příprav i do samotného finálového kola půjdeme se stejnou energií, ochotou a radostí jako doposud. Ne proto, abychom získali další ocenění, ale proto, že nám na Římově záleží. Protože Římov není jen obec na mapě. Je to náš domov.

Děkuji vám za každou hodinu práce, za každý upečený koláč či housku, za každou zalitou květinu, za každou přenesenou židli, za každý úsměv, kterým jste vítali naše hosty. Právě z těchto zdánlivých maličkostí vznikají velké věci. A právě díky nim je Zlatá stuha oceněním nás všech.

Tamara Fuxová

MŠ A ZŠ ŘÍMOV – ŽÁCI Z NAŠÍ ŠKOLY V TAJČARU

Druhý týden v červnu byl pro děti ze školy ZŠ a MŠ Římov týdnem školy v přírodě. Hlavním cílem našeho pobytu bylo regenerace, posílení imunity, fyzické zdatnosti, společné zážitky, posílení komunikačních schopností, sebevědomí a samostatnosti žáků. Propojit to, co se učí, s realitou. Vše v duchu našeho ŠVP „Vím proč. Respektuji.“

Po zpívání na Obci roku nasedly do autobusového vznášedla a jako mávnutím

kouzelného proutku se přemístily do údolí říčky Černá. Zde se ocitly ve světě kouzel a dostaly možnost stát se kouzelnickými učni ve škole „Tajčar“, která je již po staletí vedena týmem čarodějek a čarodějů (kteří se nápadně podobají římovským pedagogům a rodičům žáků školy). Ti si pro děti tento týden připravili mnoho výzev, zábavy a příležitostí k rozvíjení vztahů, odolnosti, sounáležitosti. Kouzelný kotlík nejprve rozdělil děti barevným kouřem do čtyř týmů: Ohniváci, kteří reprezentovali oheň, kolem kterého děti tvořily kruh sdílení a vzácné tajuplné atmosféry. Modráci reprezentovali přírodu, která děti v lesním táboře přijala do svého náručí a které se učily porozumět. Šumavané, ti reprezentovali Vodu, kterou děti zakusily pod nohama při brodění v řece, nebo když padala z nebe v četných srážkách, které však nikoho nemohly připravit o dobrou náladu. A Zlaťáci, zlato v podobě přátelských vztahů, které si děti mezi sebou pěstují a jsou pro ně cennější než nerostné bohatství. Díky všem zúčastněným i těm, kteří nás podporovali doma: výborné školní kuchyni a rodičům, kteří nám každý den posílali upečené dobrůtky, nebyl celý týden pouze pobytem v přírodě, vyráběním, či děláním pokusů. Bylo důležité přivést děti blíže k sobě navzájem, prohloubit vztahy skrze společně prožité zážitky a vytvořit tak nezapomenutelnou atmosféru a pocit, že každé dítě je v této škola doma.

Ohlasy dětí: „Líbilo se mi, že jsme měli svůj pokoj.“ „Líbilo se mi, že jsme měli party.“ „Líbilo se mi hélium.“ „Líbilo se mi, že jsme šli na mlýn.“ „Bavilo mě hrát fotbal a koupat se v říčce Černé.“ „Bavil mě Famfrpál a Olympiáda. Byly dobře organizované.“ „Bavilo mě dělat pokusy. Sopka byla hustá.“ „Bylo zábavné bodování úklidu. Třeba Bažiňák, Čarokrásná komnata.“ “Chutnalo mi jídlo.“ „Bylo příjemné být u ohně.“ „Jsem pyšná na to, že jsem prošla ohňovou noční stezku a pamatovala jsem si slova k životu.“ „Povedl se mi krásný čarodějnický plášť.“ „Na škole v přírodě jsme byli víc spolu a víc jsme se vnímali. Zjistil jsem, že každý má svoji povahu a představivost“.

Mgr. Jitka Pražáková, ředitelka MŠ a ZŠ Římov

FARNOST ŘÍMOV

Milí spoluobčané,

v minulých letech jsme společně mohli vidět, jak se podařilo obnovit naše poutní místo, farní kostel, ambity i kapličky a vrátit jim jejich krásu. Jsou to místa, která patří k dějinám i současnosti Římova a vytvářejí jedinečnou tvář naší obce. Opravené památky nám také připomínají také, že podobnou péči jako kamenné stavby potřebuje i náš vnitřní život, naše vztahy, svědomí a schopnost hledat hlubší smysl života.

Když se opravují památky, často je k tomu potřeba pomoc zvenčí – například dotační fondy, odborníci, řemeslníci a lidé ochotní věnovat svůj čas i síly. Podobně i člověk a celé společenství občas potřebují čas obnovy, zastavení a povzbuzení. V církevním prostředí k tomu slouží lidové neboli farní misie. Je to několik dní, kdy do farnosti přicházejí kněží-misionáři, aby lidem nabídli rozhovor, zamyšlení, modlitbu, možnost smíření a nový pohled na víru i život.

V naší římovské farnosti se podle záznamu ve farní kronice naposledy konaly svaté misie v roce 1950. Někteří pamětníci mi říkali, že nějaké farní misie se měly konat také po roce 1990, ale ve farní kronice ani ve farním archivu jsem o tom nenašel žádný písemný záznam.

Poslední velké misie před 76 lety se konaly v mimořádně napjaté době. Byl březen roku 1950 a v Československu se už naplno rozbíhala komunistická perzekuce církve. Farní kronika zaznamenává, že od 5. do 11. března 1950 zde působili kněží z řádu Redemptoristů z Českých Budějovic, P. Cigán a P. Veleba. Týden předtím zakončili lidové misie v Borovanech, kterých se účastnil také nedávno jmenovaný českobudějovický biskup Josef Hlouch.

V Borovanech byl při misiích nesen misijní kříž veřejným průvodem přes náměstí. To vyvolalo velkou nevoli tehdejších komunistických představitelů. V Římově už proto veřejné procesí s křížem zakázali. Misijní kříž se tedy nesl pouze v ambitech. Tento kříž je dnes umístěn v presbytáři kostela; před rekonstrukcí býval zavěšen v ambitech vedle vstupu pod věží.

Ohlas římovských misií byl tehdy velký. Redemptoristé zaznamenali, že během jediného týdne vyzpovídali přibližně 700 římovských farníků a 1500 lidí přistoupilo ke svatému přijímání. To ukazuje, že se misií účastnili nejen místní, ale i mnozí katolíci z okolních farností. V té době žilo na území římovské farnosti 1 232 osob. V samotném Římově, bez tehdy samostatných obcí Branišovice a Krasejovka, žilo 940 katolíků a 32 nekatolíků.

Zajímavé je, že misijních kázání se účastnili dokonce i předsedové Místního národního výboru a Místního akčního výboru Národní fronty. Tehdejší farář František Gabriel si v kronice posteskl, že místní lidé chodili jak na oslavy Husova výročí, kde byla církev líčena v nejhorších barvách, tak i na katolické misie. Možná to ale také ukazuje, že lidé tehdy hledali jakékoli setkání, událost a možnost být součástí společného života obce.

Misie tehdy nezůstaly bez výsledku. Účast na bohoslužbách se zvýšila a na Velký pátek 7. dubna 1950 se při procesí římovské pašijové cesty musela konat hned tři procesí, přičemž každého se účastnilo asi 150 osob.

Není divu, že lidové misie byly brzy zakázány. Spolu s nimi byla zakázána také procesí římovské pašijové cesty. V roce 1950 se naposledy konala i prosebná procesí do polí před slavností Nanebevstoupení Páně a o slavnosti Božího Těla.

Brzy už navíc nebyl téměř nikdo, kdo by lidové misie mohl pořádat. Jen měsíc po skončení misií v Římově byli oba redemptoristé, spolu s řeholníky v celém Československu, v noci z 13. na 14. dubna 1950 při takzvané akci K přepadeni ve svých klášterech a odvezeni do internačních táborů. Od té doby se ve většině farností misie nekonaly. Po roce 1989 byla tato tradice obnovena jen na některých místech.

Od té doby se také výrazně proměnila společnost. Celé generace vyrůstaly bez náboženského vzdělání. Mnoho lidí bylo sice pokřtěno, ale k víře už nebyli dál vedeni. Jiní mají o církvi a křesťanství představy spojené spíše s minulostí, skandály, předsudky nebo špatnými osobními zkušenostmi. A mnozí se jednoduše o duchovní otázky nezajímají, protože na ně v každodenním shonu nezbývá čas ani prostor.

Přesto se zdá, že otázky po smyslu života, odpuštění, naději, dobru, smrti, vině, lásce a něčem, co nás přesahuje, z lidského srdce nemizí. Jen se o nich dnes často mluví jiným jazykem než dříve.

Právě proto mají být současné misie přizpůsobeny dnešní době. Nestačí, aby misionáři čekali v kostele a mluvili jen k těm, kteří už do kostela pravidelně chodí. Proto chceme vyjít za lidmi, nabídnout setkání a dát každému možnost přijmout nebo odmítnout rozhovor v naprosté svobodě. Misionáři budou navštěvovat domy v Římově i v okolních obcích a osadách, které k naší farnosti patří. Jejich návštěva má být prostým pozváním k rozhovoru, modlitbě nebo jen k setkání, které může člověku otevřít možnost otevřít netušené horizonty toho, co náš život přesahuje, přinést požehnání a zkušenost či vědomí Boží lásky a přízně.

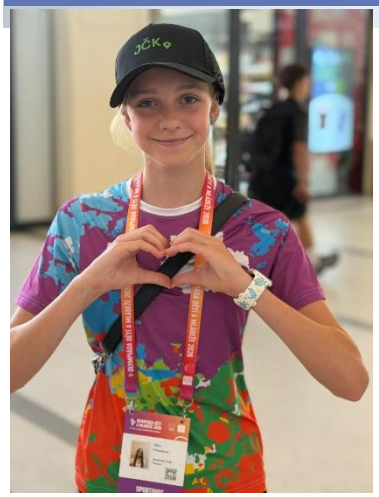
Cílem lidových misií není někoho nutit, ale nabídnout prostor k duchovní obnově. Pro věřící to může být příležitost prohloubit svou víru. Pro ty, kteří se hlásí ke křesťanství, ale od církve se vzdálili, to může být možnost znovu se ptát, hledat nebo udělat první krok zpět. A pro ty, kteří se za věřící nepovažují, to může být alespoň příležitost setkat se s církví jinak – ne jako s institucí vzdálenou životu, ale jako se

společenstvím lidí, kteří chtějí naslouchat a připomínat, že každý člověk má důstojnost a že nikdo není Bohu lhostejný.

Kéž letošní svaté misie, které v naší farnosti proběhnou od 8. do 14. listopadu, přinesou povzbuzení, pokoj a obnovu nejen pravidelným věřícím, ale celému našemu společenství.

Váš farář P. Jakub V. Zentner

ŘÍMOVSKÉ TALENTY – ÚSPĚCHY NAŠICH DĚTÍ

Olympiáda dětí a mládeže je prestižní sportovní akcí pro výběrové mladé sportovce z celé České republiky a je pořádaná pod záštitou Českého olympijského výboru. Letos se jí zúčastnila také dvanáctiletá římovská rodačka Klára Přitasilová, která na této akci reprezentovala Jihočeský kraj.

Klárka je vrcholovou závodní plavkyní českobudějovického plaveckého klubu PLČB a dlouhodobě dosahuje výborných výsledků. Pravidelně vítězí na krajských přeborech a patří mezi plavecké talenty svého věku. Kromě plavání je také všestrannou sportovkyní – ve své kategorii zvítězila například i v závodě Římovský běh pro úsměv. Jsme hrdí, že Klárka bude na Olympiádě dětí a mládeže reprezentovala nejen Jihočeský kraj, ale také naši obec Římov. Přejeme jí mnoho dalších sportovních úspěchů a krásných zážitků.

V Římově máme šikovných a talentovaných dětí jistě mnohem více. Pokud i vaše dítě dosahuje zajímavých úspěchů ve sportu, umění, vědě nebo jiné oblasti a rádi byste jeho příběh představili ostatním, budeme moc rádi, když nám dáte vědět. Na naše římovské děti jsme právem pyšní a jejich úspěchy rádi představíme i na stránkách našeho zpravodaje.

KNIHOVNA ŘÍMOV

Letošní ročník soutěže Vesnice roku 2026 přinesl Římovu mimořádný úspěch. Kromě získání Zlaté stuhy a postupu do celostátního kola soutěže získala naše obec také ocenění Jihočeská knihovna roku 2026. Toto ocenění není jen uznáním práce knihovníků, ale především potvrzením, že i malá obec může mít živou knihovnu, která se stane přirozeným místem setkávání všech generací.

Přitom ještě před rokem byla situace úplně jiná. Knihovna po svém znovuotevření začínala téměř od nuly. Dnes už ale není jen místem, kde si lidé půjčují knihy. Postupně se proměnila v otevřený komunitní prostor, kam přicházejí děti, rodiče, senioři i další obyvatelé obce.

Během uplynulého roku se zde uskutečnilo více než dvacet kulturních a vzdělávacích akcí, které navštívily stovky lidí. Pravidelně se scházejí maminky s nejmenšími dětmi, knihovnu navštěvují mateřská i základní škola, probíhají besedy, tvořivé dílny, autorská čtení, Noc s Andersenem, projekt Knížka pro prvňáčka i další akce podporující čtenářství. Knihovna se zapojila také do řady celostátních projektů a spolupracuje s Jihočeskou vědeckou knihovnou, místními spolky, školou i obcí.

Velkou radost nám dělá také rostoucí zájem čtenářů. Z původních několika registrovaných čtenářů se jejich počet během jediného roku zvýšil na přibližně 85 a stále přibývají další. Ještě cennější než samotná čísla je ale atmosféra, která v knihovně vznikla. Místo, kam lidé přicházejí nejen pro knihy, ale také za inspirací, vzděláváním, rozhovorem nebo jen na chvíli příjemně stráveného času.

Ocenění Jihočeská knihovna roku je výsledkem společného úsilí mnoha lidí. Poděkování patří vedení obce a MAS Pomalší za podporu knihovny, Jihočeské vědecké knihovně za metodickou pomoc, všem dobrovolníkům, spolupracovníkům, přednášejícím a organizacím, které se na akcích podílejí. Především ale děkujeme všem návštěvníkům a čtenářům. Právě díky nim má knihovna svůj skutečný smysl.

Věříme, že získané ocenění nebude cílem, ale povzbuzením do další práce. Už nyní připravujeme nové besedy, autorská setkání, workshopy i pravidelné programy pro děti i dospělé. Budeme rádi, když se knihovna bude i nadále stávat místem, kde se lidé rádi potkávají a kde mají knihy své pevné místo.

Děkujeme všem, kteří jsou toho součástí. Toto ocenění patří celé naší obci. *Lucie Táchová*

GALERIJNÍ PLÁN 2026

Termín	Výstava	Autor / Vystavovatel
24. 7. – 23. 8.	Fotografická výstava	Jiří Thýn
28. 8. – 20. 9.	Výstava fotografií	Michael Ehrlich
25. 9. – 18. 10.	Výstava prací žáků	ZŠ a MŠ Římov
23. 10. – 22. 11.	Výstava akvarelů	Místní výtvarná dílna

RANÁ PÉČE – ZKRAKOVÁ PÉČE BLÍŽ RODINÁM

Raná péče je terénní sociální služba určená rodinám dětí se zrakovým a kombinovaným postižením od narození do 7 let věku nebo dětí předčasně narozených, jejichž vývoj je ohrožen. Odborné poradkyně dojíždějí přímo do domácího prostředí rodin a pomáhají rodičům podpořit vývoj dítěte v přirozeném prostředí. **Naši službu již využívají také rodiny z Vašeho regionu.**

Zásadní roli hraje **včasnost podpory**. První měsíce života dítěte jsou klíčové pro jeho další vývoj. V rané péči se zaměřujeme zejména na rozvoj zrakového vnímání, které významně ovlivňuje i další oblasti, jako je pohyb, komunikace nebo učení.

V Jihočeském kraji je dlouhodobě nedostatek odborníků pro děti se zrakovým postižením. Rodiče tak často musí za odborným vyšetřením cestovat do vzdálených měst, například do Prahy, Plzně nebo na Vysočinu. Na tuto situaci reagujeme rozšiřováním našich služeb – nově máme k dispozici další odborně vybavenou místnost pro funkční vyšetření zraku a stimulaci zrakového vnímání, kde pracují naše zrakové terapeutky.

Rodinám nabízíme komplexní podporu – od vyšetření zrakových funkcí přes zapůjčení speciálních pomůcek až po praktické vedení, jak dítě rozvíjet v domácím prostředí. Pomáháme také s orientací v systému služeb, vzdělávání i sociální podpory. Pokud mají rodiče jakékoli pochybnosti o vývoji svého dítěte, mohou se na nás obrátit – včasná pomoc má zásadní význam.

Kontakt: *Společnost pro ranou péči, budejovice@ranapece.cz, tel. 385 520 088*
Více informací: www.ranapece/cb.cz

IDESKA – NOVÉ JÍZDNÍ ŘÁDY

Od 1. července 2026 vstoupily v platnost nové jízdní řády autobusových linek, které jsou součástí nového Integrovaného dopravního systému Jihočeského kraje – IDESKA. Společně s touto významnou změnou se podařilo zlepšit také dopravní obslužnost naší obce.

Na základě podnětů občanů jsme v uplynulých měsících zaslali připomínky společnosti JIKORD s žádostí o úpravy spojů, které by lépe odpovídaly potřebám místních obyvatel. Velmi si vážíme všech připomínek, které jste nám zaslali. Právě díky nim jsme mohli při jednáních poukázat na konkrétní situace, které bylo potřeba řešit.

Výsledkem je posílení autobusových spojů a lepší návaznost některých linek, což usnadní každodenní cestování za prací, do škol, k lékaři i za volnočasovými aktivitami. Ne všechny požadavky bylo možné z provozních důvodů zapracovat, ale jsme rádi, že se podařilo prosadit řadu změn, které přinesou větší komfort cestujícím z Římova i okolních osad.

Současně od 1. července začal v celém Jihočeském kraji fungovat nový integrovaný dopravní systém **IDESKA**. Jeho hlavní výhodou je jednodušší a přehlednější cestování – cestující mohou využít jednu jízdenku pro autobusy, vlaky i zapojené městské hromadné dopravy. Nový systém přináší jednotný tarif, lepší návaznost spojů, výhodnější předplatné jízdné a možnost pohodlnějšího odbavení prostřednictvím mobilní aplikace nebo čipové karty. Cílem je, aby byla veřejná doprava srozumitelnější, pohodlnější a atraktivnější pro všechny věkové skupiny.

Letní výlet pro římovské seniory

OÚ Římov zve všechny místní seniory na tradiční letní jednodenní výlet, který se uskuteční ***ve středu 20. srpna 2026****. Odjezd je v* ***8.30 hodin od Obecního úřadu Římov*** *návrat je plánován kolem* ***18.00 hodiny****.*

Stejně jako v minulých letech zůstane cíl výletu překvapením!

Závazné přihlášky přijímá Obecní úřad Římov nebo KIC a Galerie Římov. Těšíme se na společně strávený den plný příjemných zážitků.

Uzávěrka příštího čísla: 25.9.2026
Vydává OÚ Římov, PSČ 373 24, tel. 387 987 236, urad@rimov.cz
Registrováno pod evidenčním číslem MK ČR E 10040. Neprodejné.